

På vei inn i den personlige intuisjon - del 5

DIGGE DIGITALKUNST?

Originale kunstverk som er skapt digitalt møter fortsatt motstand, ikke bare hos "folk flest" (*tilgi dem, for de vet ikke bedre*), men også blant mer seriøse gallerier kan det dukke opp direkte usannheter og manglende innsikt (*tilgi dem ikke, for de burde visst bedre*).

La meg sitere [Norske Grafikere](#):

"Kunstnere har til alle tider tatt i bruk nye teknikker og muligheter, innen grafikken har digitale verktøy gjort seg mer gjeldende de siste årene. Når det er snakk om digitalgrafikk blir datafilen regnet som trykkplaten. Det er verdt å merke seg at digitalgrafikk regnes som originalgrafikk når det er snakk om et originalt verk som skapes digitalt, det kan ikke være opptrykk av et eksisterende kunstverk".

Ett norsk galleri skrev til meg at de hadde satt foten ned for digitalt maleri da galleriet ikke solgte reproduksjoner (eh?)

For meg personlig, betyr dette ingenting da de fleste seriøse gallerier ikke sitter fast i slike fordommer. Galleristen kunne ikke sin kunst-ABC (se Norske Grafikere over). Langt mer urovekkende er det at dette "seriøse" galleriet sannsynligvis informerer sine kunder med samme falske fakta.

Det er ikke mange som i dag som fotograferer analogt - om en da ikke har en spesiell grunn for det. I hver smarttelefon finnes det kamera som betyr digitale kameraer og digitale bilder. Om du f.eks. tar et flott naturbilde, så er resultatet plutselig en reproduksjon og ikke en original?

Hva er da egentlig et digitalt maleri, eller tegning?

For at det digitale maleri skal være en original, så må det være skapt med digitale redskaper og ikke et foto av f.eks. et analogt maleri.

La meg ta meg selv som eksempel:

For å skape et digitalt maleri bruker jeg personlig et [Wacom tegnebrett](#) der jeg tegner/maler på en glassplate. [Pennen](#) jeg bruker leser vinkelen jeg holder den i til enhver tid, og registrer over 8000 trykkforskjeller.

Som app/programvare bruker jeg [Corel Painter](#). Her kan jeg velge om pennens møte med glassflaten skal oppføre seg som en pensel med akryl, olje eller vannfarger. Pennen kan også oppføre seg som sprayboks, blekk, kulepenn eller blyant - med forskjellige hardhetsgrader. Jeg blander alle fargene digitalt, på samme måte som jeg gjør det med fysiske farger. Som i mine fysiske malerier, kun ut fra de tre hovedfargene, pluss hvitt - mens sort blander jeg meg frem til fra de tre hovedfargene.

[DAVID HOCKNEY](#) er en av klodens viktige nålevende kunstnere, i dag 87 år og "still going strong". Ett av hans store malerier ble for noen år siden solgt av [Christie's auksjonshus for 90,3 Millioner US dollar](#). Selv solgte han maleriet gjennom sin gallerist i 1972 for 18 tusen US dollar.

Hockney har alltid ligget foran når det gjelder bruk av nye teknikker. På åttitallet tok han i bruk kopimaskiner, og på slutten av samme tiår begynte han å bruke faxmaskin til å formidle bilder over lange avstander. Første eksperimentering med digitale bilder var med Quantel Paintbox i

1985, en maskin som da kostet 250,000 US dollar.
Hockney gikk over til iPhone i 2009 og iPad 2010 for digital tegning og maleri (begge litt rimeligere enn Quantel Paintbox kan en vel si).

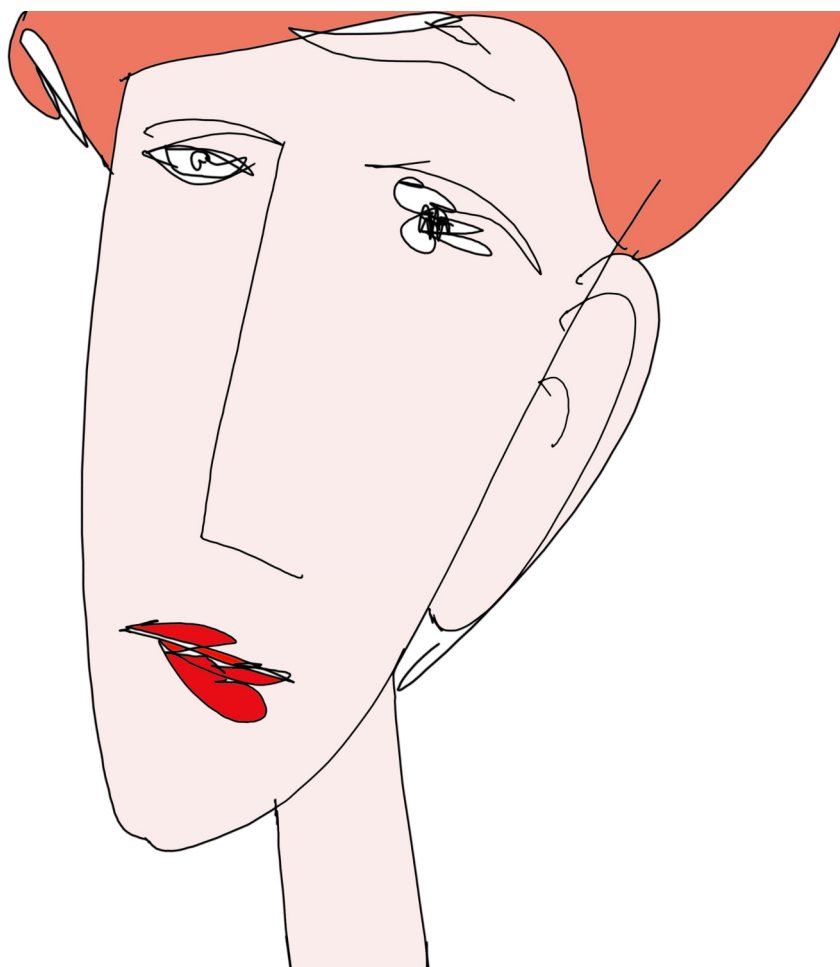
Uten at jeg var klar over at David Hockney var opptatt av å skape digitale bilder, kjøpte jeg i 2007 en IBM Thinkpad maskin som de nye eiere hadde satt sitt Lenovo-navn på.
Den hadde og en penn, og jeg trakk tegning og maleri inn i den digitale verden.

Mer enn det å bevege seg fra det fysiske maleri til digitalt maleri, ser Hockney de to mediene som komplementære.

Jeg sier at begge har sine fordeler og ulemper - som sine likheter, og med letthet kan jeg underskrive David Hockneys uttalelse om det å jobbe digitalt:

David Hockney sier at det å arbeide digitalt er det nærmeste han noen gang har kommet det å male fysisk via en trykkteknikk.

DIGGER DU DIGITALKUNST NÅ DA?

HODE MED BLOMST

I begynnelsen var ur-streken, og det var gjennom strek jeg også begynte min vandring i den digitale kunsten.

Tidlig digitale bilder er f.eks. de tre siste bildene i forrige post, de tilhører de aller første digitale bildene jeg laget.

Dette bildet tar jeg med fordi det representerer hoder, som jeg setter sammen til et større bilde, til den første prosessen mot et mer komplekst maleri.

CLEOPATRAS MAKABRE BRYLLUP

Dette bildet er basert på 5 hoder, i hovedsak lik det forrige bildet. Neste skritt var at jeg plasserte disse rundt på det digitale lerretet. Prøvde å plassere disse slik at det skulle være en utfordring for meg å skape et helt bilde som "hang sammen". Fargene i hvert ansikt var gitt på forhånd, så jeg måtte videreføre samme farge på kroppen til det som ble hele figurer. Det hele endte opp som et "makabert bryllup".

Dette bildet ble ikke trykket på papir, men overført til tapet som dekket en hel vegg. Tapet er en god løsning og tapeten her har en høyde på 230 cm og 305 cm i bredde.

Katter er naturlige malere, og ofte setter de stor pris på kunst...

Her sitter jeg foran Cleopatras Makabre Bryllup, med tegnebrett på fanget. Det er verken pipe eller sigar jeg holder opp til munnen, men den digitale tegnepennen.

Foto, Stein Roger Andrese

KVINNEN FRA BALCHIK

Jeg så henne på promenaden i den lille Bulgarske byen [Balchik](#) ved Svartehavet. Hun var klar over at hun var vakker der hun gikk med høyt hevet hode - til glede for alle som observerte henne.

AVISLESEREN

Mens opplaget av papiraviser går nedover, så øker de på nett.

Men her er altså en avisleser fra før tabloidformatet tok over.

P.G. Wodehouse skrev bøkene om tjeneren Jeeves. Når avisen kom om morgenen var en av oppgavene til Jeeves å stryke alle avissidene med strykejern slik at trykksverten ikke skulle påføres den unge levemannen Bertram Wooster.

Fra England kjenner vi også **Fish and Chips**, og disse ble solgt fra små boder slik pølse og lompe ble solgt tidligere i Norge. Men Fish and Chips ble pakket i avispapir til noen fant ut at trykksverte ikke var så bra å få i seg. Det ble et ramaskrik når det ble forbudt å pakke Fish and Chips i avispapir - for det smakte så mye bedre med trykksverte på maten (-:

Denne strektegningen har et høyst begrenset opplag da det bare finnes ett bilde (1/1) av dette. Kjøperen tilhørte i sin tid **Andy Warhols Factory** i NY - og ønsket det slik.

DET FORFERDELIGE LOTTERIET

Dette maleriet har sitt utgangspunkt i [Christian Krohgs "Albertine i politilegens venteværelse"](#).

Når jeg digitalt malte dette bildet var statistikken som følger:
Kun 10% av alle som ble voldtatt, anmeldte voldtekten.
Av disse var det bare 10% som fikk saken opp i retten (uansett utfall der).
Det vil si, kun 1 prosent av de voldtatte fikk saken opp i retten.
I England var statistikken den samme.

Foran døren i bildet her, er det tre personer. En politi, en dommer og en politiker. Rundt står de voldtatte.

Derfor navnet Det Forferdelige Lotteriet.

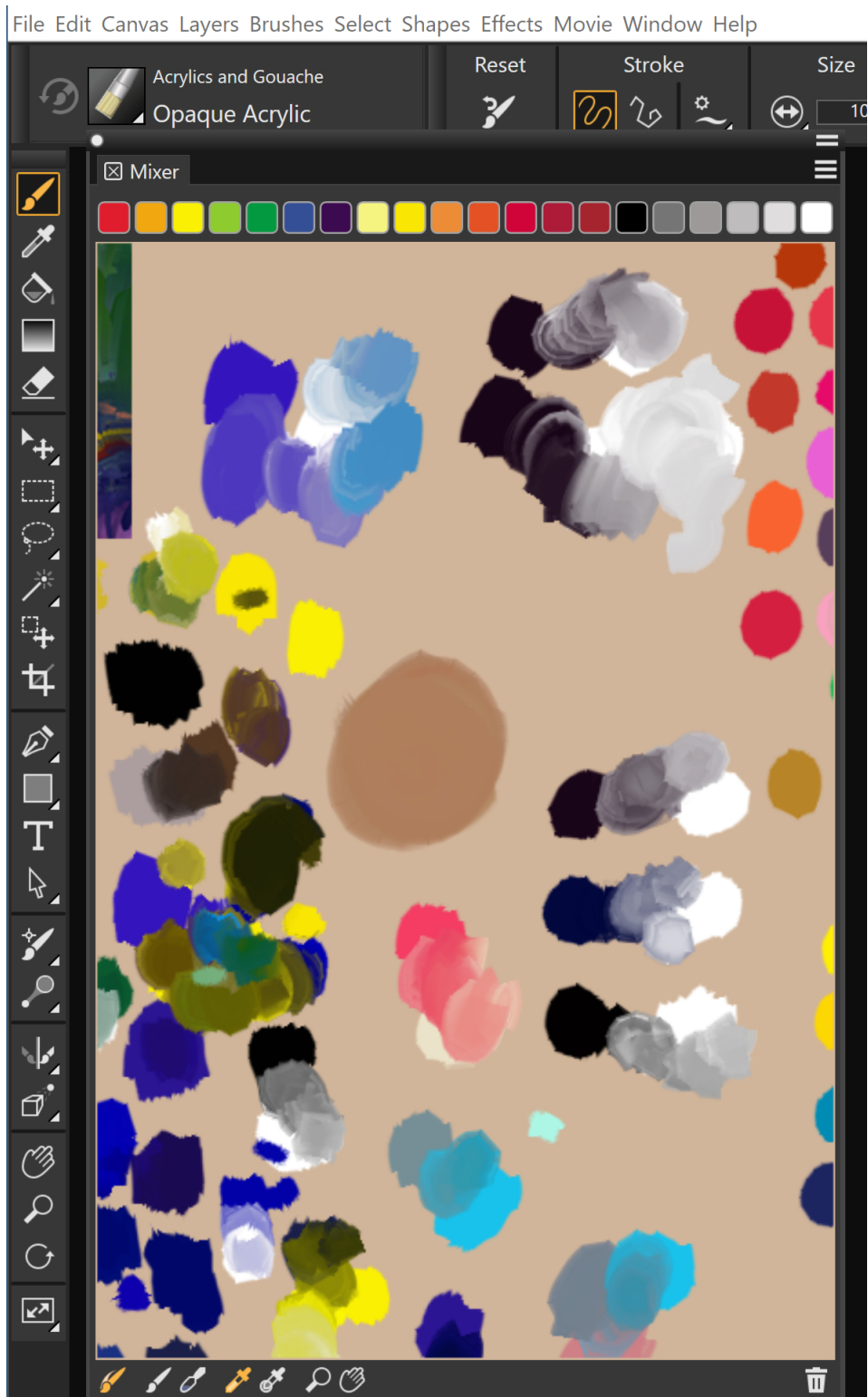
Flere av personene i bildet har flere linjer. Det er det gamleegyptiske måten å vise at det er enda flere av dem i dette digitale bildet.

Hans Petter ([HP Gundersen](#)) hadde invitert meg hjem for å se på muligheten for å samarbeide. Jeg hadde laget en video av bildet, og han hadde en innspilling som han mente villepasse. Vi satte begge på start - HP for musikken til låten, og jeg videoen til dette bildet. Det underlige skjedde at både hans og min fil sluttet samtidig. Fra dette møtet og frem til i dag har vi jobbet sammen.

- Heldigvis er vi bare i begynnelsen av vårt unike samarbeide.

Link til videoen med HP komposisjon under. Nora Yuyue Zheng på Guzheng og Maesa Pullman, stemme.

<https://youtu.be/pueQApIiGwY>

Og slik ser min **digitale** malepalett ut.